

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2019. február 28. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés büntette miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2018. október 3. napján kihirdetett **6.B.807/2018/15.** számú ítéletét

h e l y b e n h a g y j a.

A vádlott által a **2018. október 4. napjától 2019. február 28. napjáig** előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja.**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság előkészítő ülésén I.rendű vádlott neve vádlottat emberölés büntette [Btk. 160. § (1) bekezdés] miatt 10 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és azok megsemmisítéséről. Kötelezte a vádlottat az első fokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

A törvényszék ítélete ellen I.rendű vádlott neve vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség a vádlott és védője által bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak. Indítványozta a jogi indokolás kiegészítését azzal, hogy I.rendű vádlott neve vádlott a bűncselekményt eshetőleges szándékkal követte el. Erre figyelemmel további enyhítőkörülményként indítványozta figyelembe venni az eshetőleges szándékkal történő elkövetést. Összességében a törvényszék ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

I.rendű vádlott neve vádlott védője a fellebbezésének indokolásában előadta, hogy a vádlott vonatkozásában az enyhítő körülmények túlsúlya miatt a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés tartama indokolatlanul súlyos. További enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni, hogy a vádlott szerb állampolgár, így családjával a büntetés-végrehajtási intézetben való kapcsolattartás nehezített. Álláspontja szerint a bűncselekmény elkövetését követően a vádlott megpróbálta tettének következményeit elhárítani, amikor is kérte, hogy hívjanak a sértetthez mentőt. Erre, valamint a törvényszék által is figyelembe vett bűnösségi körülményekre figyelemmel, így az időmúlásra, az öngyilkossági kísérletben is megnyilvánuló megbánásra és a vádlott büntetlen előéletére figyelemmel indokoltnak tartotta a kiszabott szabadságvesztés lényeges enyhítését.

I.rendű vádlott neve vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen előadta, hogy a bűncselekmény elkövetését megbánta, a büntudata miatt nem szökött meg a hatóság elől, és amiatt kísérelt meg öngyilkosságot.

Mivel a fellebbezések kizárólag a kiszabott büntetés tartama ellen irányultak, ezért korlátozott felülbírálatnak volt helye, s a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. A korlátozott felülbírálat alapján azonban a Be. 590. § (5) bekezdésének a), b), c) és d) pontjaira figyelemmel a felülbírálat kiterjedt az első fokú bírósági eljárásra abban a körben, hogy történt-e olyan eljárási szabálysértés, amelyre figyelemmel a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a Be. 608. § (1) bekezdés alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, vizsgálta az ítélőtábla a bűnösség megállapításra vonatkozó rendelkezést, a bűncselekmény minősítését, valamint a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket is.

A másodfokú bíróság ezen vizsgálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság abszolút hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétett, a tárgyalást az eljárási szabályok maradéktalan megtartása mellett folytatta le.

Az eljárási szabályok megtartásával fogadta el I.rendű vádlott neve vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát, amely alapján a vádirati tényállással azonos ítéleti tényállást állapított meg. A megállapított tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére és a vádlott által elkövetett bűncselekményt is a törvénynek megfelelően minősítette.

Nem osztotta az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészségnek azon álláspontját, amely szerint a jogi indokolás kiegészítendő azzal, hogy I.rendű vádlott neve vádlott eshetőleges szándékkal követte el a bűncselekményt. Az irányadó tényállás alapján ugyanis a vádlott mindaddig szorította **sértett neve** sértett torkát, ameddig a sértett életjelet mutatott, miközben többször meg is ütötte. Ebből egyértelműen az állapítható meg, hogy I.rendű vádlott neve vádlott a cselekményét **sértett neve** halálát kívánva követte el, nemcsak annak a lehetőségébe belenyugodott. Erre figyelemmel az ítélőtábla a törvényszék ítéletének jogi indokolását a minősítés körében kiegészítette azzal, hogy I.rendű vádlott neve vádlott **sértett neve** sértett életének kioltására irányuló egyenes szándékkal követte el a cselekményét.

A büntetés kiszabásának felülbírálata során az ítélőtábla megállapította, hogy a törvényszék hiánytalanul számba vette a bűnösségi körülményeket, s azokat csupán akként helyesbítette, hogy a vádlott által elkövetett kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményre figyelemmel a vádlott büntetlen előéletét csupán kisebb súllyal értékelte enyhítő körülményként a másodfokú bíróság. Úgyszintén kisebb súllyal vette figyelembe az ítélőtábla a vádlott beismerő vallomását, hiszen a bűncselekmény elkövetésének körülményeire figyelemmel az nem volt feltáró jellegű, továbbá a megbánással összefüggésben mellőzte az öngyilkossági kísérletre történő hivatkozást, mivel a sértett életének kioltása és a mentők értesítése között több óra is eltelt, amely idő alatt a vádlott csupán felszínes sérüléseket okozott önmagának, s ebből következően azt kellett megállapítani, hogy az öngyilkossági kísérlet nem volt komoly.

Nem osztotta az ítélőtábla a védőnek azt az álláspontját, amely szerint I.rendű vádlott neve vádlott esetében a büntetés kiszabása körében értékelni kellene azt, hogy megpróbálta a cselekményének eredményét elhárítani, és kérte, hogy **sértett neve** sértetthez hívjanak mentőt, hiszen erre már csak több órával a sértett halálának - általa is felismert - beálltát követően került sor.

Nem osztotta az ítéltábla a védőnek azt az indítványát sem, hogy a vádlott külföldi állampolgárságát további enyhítő körülményként értékelje, mivel I.rendű vádlott neve vádlott magyar anyanyelvű, így szerb állampolgársága nem eredményezi automatikusan azt, hogy a szabadságvesztés büntetés elviselése számára nagyobb terhet jelent.

A vádlott terhére megállapított bűncselekmény 5-től 15 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, azaz a büntetési tétel középértéke 10 év. A fentiek szerint helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy I.rendű vádlott neve vádlott esetében bár nagyobb számú enyhítő körülmény volt megállapítható mint súlyosító körülmény, azonban a bűnösségi körülmények együttes súlyára figyelemmel nem volt indokolt a középértéktől a vádlott javára történő eltérés. Az elsőfokú bíróság törvényes nemű és arányos tartamú büntetést alkalmazott I.rendű vádlott neve vádlottal szemben, így annak lényeges enyhítése nem volt indokolt. Az elsőfokú bíróság büntetéshez kapcsolódó egyéb rendelkezései is törvényesek voltak.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseket alaptalanoknak ítélte, és a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogva tartásban töltött időt.

A végzés elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

Szeged, 2019. február 28.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

. Nagy Erzsébet
előadó bíró

. Hegedűs István
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.687/2018/12. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 6.B.807/2018/15. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2019. február 28.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke